

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17606/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Драгане Миросављевић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у предмету извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Младеновић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, одлучујући о ревизији извршног повериоца, изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв. И. 176/23 од 03.04.2023. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв. И. 176/23 од 03.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв. И. 176/23 од 03.04.2023. године.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Сандре Трајковић из Лесковца ИИ 717/22 од 02.08.2022. године, усвојен је захтев извршног повериоца за накнаду трошкова, утврђени трошкови извршног повериоца у износу од 21.300,00 динара са припадајућом каматом и одређено је спровођење извршења ради наплате трошкова преносом новчаних средстава за које је одређено извршење са рачуна извршног дужника на рачун јавног извршитеља, као што је изреком наведено.

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв. И. 176/23 од 03.04.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен приговор извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Сандре Трајковић из Лесковца ИИ 717/22 од 02.08.2022. године, тако што су утврђени трошкови извршног поступка у укупном износу од 12.300,00 динара, док је захтев извршног повериоца за утврђење трошкова извршног поступка до траженог износа од 21.300,00 динара одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да у осталом делу решење јавног извршитеља остаје неизмењено.

Против решења Основног суда у Лесковцу Ипв. И. 176/23 од 03.04.2023. године, ревизију је благовремено изјавио извршни поверилац због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-Ус, 74/13-Ус, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају у односу на одлуку о трошковима поступка, не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, која се наводи као ревизијски разлог, нити за разматрањем питања од општег интереса, потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те да сходно томе нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП. Сходно наведеном, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ 106/15 и 54/19), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи специјална правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку извршења у коме је према члану 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија извршног повериоца недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић